„FRONTOM", Lwów, Kurkowa 8.

Ч. 7. Львів, 20 листопада 1936 Рік I.

10 гр.

фронтом!

ЧАСОПИС БОРОТЬБИ З КОМУНІЗМОМ МАРКСИЗМОМ І МАТЕРІЯЛІЗМОМ

Передплата:	В КРАЮ:		ЗАКОРДОНОМ		Число розрах. переказу 237
	річна	3·50 зол.	річна	30 фр. фр	
	піврічна	1·80 зол.	піврічна	15 фр. фр	
	чвертьрічна	0·90 зол.	чвертьрічна	8 фр. фр	

„Зруйнуємо всі святині!"

НОВИЙ НАСТУП БЕЗБОЖНИЦТВА.

Совєтські безбожники відбули недавно свій зїзд, що ухвалив поширити безбожницьку акцію в цілому світі. Жид Ярославскій, що є шефом безбожницької роботи й головою союзу безбожників, сказав на цім зїзді такі слова, — що демаскують справжню роботу комуни:

„Хочемо всі святині світу втопити у велитенському морі полумя.

Наш безбожницький рух — це незвичайна сила, що виповнить всі релігійні почування. Цей рух — найважніший відтинок нашої клясової боротьби.

Мусимо підсилити нашу антирелігійну роботу, що підкопає основи старого світу. Хай слуги божі всього світу знають, що ніякий бог, ніякий святий, ніяка молитва не забезпечить капіталістичного світу від заглади".

Очевидно, якщо большевики виступають проти релігії, то тільки проти християнської релігії: жиди, яких акцією є комунізм і безбожництво, роблять це свідомо й ніхто не чув, щоб сов. безбожники виступали проти талмуду й жидівської релігії, яка справді „оглуплює" нарід, ніхто не чув про зруйновані в Совєтах божниці, а теж ніхто не чіпає там жидівських окописьк, хоч християнські цвинтарі понищені й залізні хрести з них забрано до фабрик.

Зате факт, що якщо жиди-безбожники погрожують підпалом церков, то це не пуста погроза: в Еспанії згоріли тепер сотні церков і манастирів, хоч „Гром. Голос" впевнює, що там тільки „бороniться" демократія...

Український нарід дасть таку відправу безбожникам як кожній акції комуні: буде ліквідувати її всюди, де вона появиться.

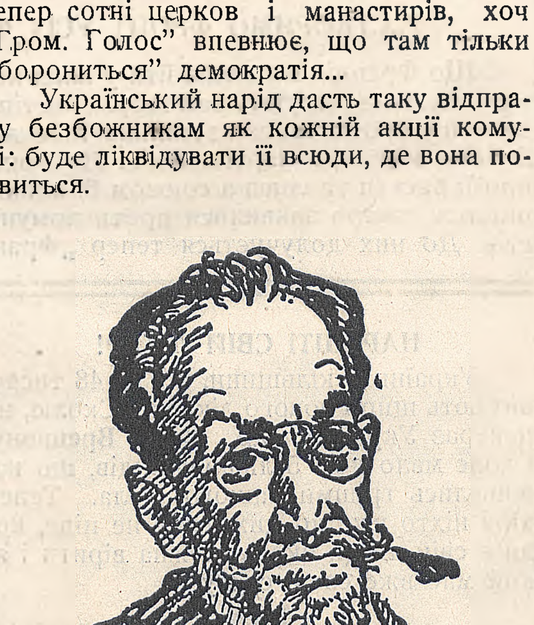

Жид Ізааш Йоффе, голова безбожницького відділу в наркомі внутр. справ. Придивись до цієї морди!

Дохід зі Свята Державности та інших імпрез жертвуйте на інвалідів.

КОРОТЕНЬКО:

— 2.000 англійських безробітних почало „марш голодних" на Лондон, бо уряд наказав контролювати, чи безробітні, що дістають допомогу, не мають маєтку.

— В роковини невдатного гітлерівського замаху 9. листопада 1923 р. виголосив Гітлер у Мінхені промову, у якій, зясовуючи теперішну силу Німеччини, заявив: „Світ буде нам колись вдячний за те, що ми будували гать проти большевицької навали".

— Манджурсько-монгольська армія ввійшла в китайську провінцію Чагар, яку Японці хочуть прилучити до Манджу-Ко. Йдуть завзяті бої.

— Хорватські самостійники погодилися з сербами і реґент Павло приняв на авдієнції провідника хорватів — Мачека.

— Мусоліні поставився прихильно до відбудови монархії в Австрії й Мадярщині.

— В Сирії триває 3-ій тиждень страйк, юрба атакує поліційні станиці і стежі, військо в поготівлі.

— В Румунії викрили велику комуністичну орґанізацію, що намагалася захопити у свої впливи всі профсоюзи. В Букарешті арештували 7 вожак тієї орґанізації, в Яссах 50 комуністів. Все це здебільшого як звичайно — жиди.

— У Варшаві виробляють закон про нечесну конкуренцію: за неї буде кара 15.000 зол. Жиди у тривозі.

◆◆◆

Україна палає, Кавказ палає...

СССР ЗАЛОМЛЮЄТЬСЯ В ОСНОВАХ.

Хоча в сов. часописах повно „восклицаній" і захоплень на честь Сталіна і т. д., то нема сумніву, що все це маска, за якою криється зовсім що інше:

СССР ЗНОВУ СТРЯСАЄТЬСЯ ВІД ВНУТРІШНЬОЇ ЖОРСТОКОЇ БОРОТЬБИ.

Від процесу троцькістів і повстань в Україні в серпні ц. р. ні повстання ні процеси в Советах не перевелися. Що більше, вони поширюються і в СССР ніхто не певний завтра. Не кажучи вже нічого про новоперевірки партбілєтів, підчас яких всіх, хто має хоч тінь „неблагонадьожности", викидають, не згадуючи про нових „лішенцов" та виселювання з міст соток людей, треба ствердити, що

НАЙБІЛЬШОЮ „ДИНАМІТОВОЮ КОМОРОЮ" ЧЕРВОНОГО ЦАРСТВА Є ДАЛІ УКРАЇНА,

а хоч не маємо змоги провірити, що на її просторах проходить, то і з тих коротких, відірваних вісток, які добігають нас звідти, можна сміло, як 2 + 2 = 4 твердити, що звідти,

З УКРАЇНИ ПОЧНЕТЬСЯ СМЕРТЬ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО КОЛЬОСА.

Той кольос вже нині прогнилий: адже Ройтер, жидівська й дуже близька до уряду Блюма, агенція, повідомляє, що в СССР

ВИКРИТО ЗНОВУ ВЕЛИЧЕЗНУ ЗМОВУ, ЯКА МАЛА НА МЕТІ ЗАВЕСТИ В ЦІЙ ДЕРЖАВІ ФАШИСТІВСЬКИЙ ЛАД,

і взвязку з тим, а не чим іншим напередодні роковин революції

АРЕШТОВАНО ЦІЛИЙ РЯД ЗАКОРДОННИХ КОМУНІСТІВ, ЩО ПРИХАЛИ НА ТЕ СВЯТО, М. ІН. 2 АНГЛІЙЦІВ, 2 АВСТРІЙЦІВ І 3 ШВЕДІВ,

а страх совєтських вожак дійшов до того, що почалися арешти направо й наліво. Жертвою таких арештів впало теж

5 НІМЕЦЬКИХ СПЕЦІЯЛІСТІВ

на чолі з проф. Гетшом Оттом з Берліну, що є визначним знавцем східної Европи та головою Німецького Т-ва знання Сх. Европи й ніколи не був ворогом Совєтів та „фашистівським собакою", яким його змальовує сов. преса. Очевидно, Німеччина обурена цим арештуванням і вважає його пімстою за протибольшевицьку її акцію в Европі. Водночас арештували теж кількох спеціялістів-фінляндців.

Але мало цього. Французька й італійська преса повідомляє, що

В УКРАЇНІ ПАЛАХКОТИТЬ СПРАВЖНЄ ПОВСТАННЯ.

Так м. ін. пишуть французькі ґазети, що в одному жовтні в Україні

ВІД КУЛЬ І БОМБ ЗГИНУЛО 10 КОМІСАРІВ ҐПУ І 6 ІНСТРУКТОРІВ ЦК КОМПАРТІЇ,

а в Ялті, Лозовій, Первомайську, Ахтирці, Кировій, Новобузі, були замахи й саботажі. Цими вістками французька преса згоджується з італійською, яка подає подробиці цих саботажів. І так

НА ДВІРЦІ В БАЛТІ НАПАЛИ НА ПОЇЗД З ХАРЧАМИ І УБИЛИ ВІЙСЬКОВУ ЕСКОРТУ; У БОГУСЛАВІ ПОУБИВАЛИ МІЛІЦІОНЕРІВ ТА АГЕНТІВ ҐПУ, КОЛО КІРОВА — ЧЛЕНІВ ТРИБУНАЛУ, ЩО ВИДАЛИ ЖОСТРИЙ ПРИСУД ПРОТИ „КОНТРРЕВОЛЮЦІОНЕРІВ"-СЕЛЯН, А В БУГАЄВИЧАХ ДІЙШЛО ДО ЗАВЗЯТОГО БОЮ З ВІЙСЬКОМ.

Але хіба тільки в Бугаєвичах? Такі бої були і в інших місцях, а частина вояків мала перейти до повстанців, вбиваючи комісаря Рублева. Далі італійська преса пише, що

ЗНИЩЕНО В УКРАЇНІ РЯД ЗАЛ. ШЛЯХІВ І МОСТІВ, ПРИЧОМУ ОДИН ВІЙСЬКОВИЙ ПОЇЗД ВПАВ У ЯР І БАГАТО ВОЯКІВ ЗГИНУЛО,

а в Люблинську

РОБІТНИКИ ВИСАДИЛИ ФАБРИКУ ЗБРОЇ ТА АМУНІЦІЇ.

На Україну мали виїхати 3 нові дивізії найвірніших військових відділів, з чого видно, що там не жарти.

Коли ж додати, що

ВЕЛИЧЕЗНІ АНТИКОМУНІСТИЧНІ ЗАВОРУШЕННЯ ВИБУХЛИ В АЗЕРБЕЙДЖАНІ, ВІРМЕНІЇ, ПІВН. КАВКАЗІ ТА У ГРУЗІЇ,

де розстріляно 150 осіб і кількасот арештовано, то ясно, що СССР — велит на глиняних ногах — починає на добре тріщати, хоч большевики надроблюють мінами, нарадами, погрозами й заявами. Все це їм очевидно не поможе, бо Україна

КОПАЄ ЧЕРВОНИМ МОГИЛУ.

Жиди викидають українських робітників!

ВИКОНАННЯ ПОГРОЗИ ЗА ВЕРЧАНИ.

Наші Читачі пригадують собі дуже добре, якто у Стрию ППС обставала за жидами й у відповідь на Верчани та Маківку мала ця червона аґентура проголосити страйк, щоб викинути 9 українців, столярських робітників, з праці. Ми вже тоді заповіли жидам, що вони важко відчують виконання тієї погрози та виказали,

яка то ППС робітнича партія, коли бере в оборону жида не-робітника, а йде проти робітника-українця.

Страйк у Стриї, справді відбувся, але тому, що про заповіджене викинення 9 українців з роботи знали всі українці, жиди збоялися виконати свою погрозу. Потім справа притихла й аж тепер повідомляють нас, що

ППС і жиди свою погрозу виконують

і в Стриї звільнив столяр

жид-Ванг

5 українців, які у нього досі працювали. Робітники опинилися під зиму без праці, бо жидові не подобалося, що вони свідомі українці. Мало того: дальших українців-робітників жде те саме.

Тут уже кінчиться льоґіка в думанні: На нашій землі

жид-зайда помітує українцем, як хоче.

Доки то ще так буде? — питаєте і находите дві ради на такий стан:

1. Посилити боротьбу за тим, щоб ніхто-ніхто не ніс своєї кервиваці до Ванґів і його одноплемінців.

2. Українці-робітники, що їх Ванг звільнив, повинні негайно заложити столярську кооперативу або спілку.

Українці напевно їх підтримають і не дадуть їм згинути!

Франція опамятується!

„СТВОРИМО ФРОНТ УСІХ ФРАНЦУЗІВ ПРОТИ КОМУНІСТІВ!"

Що Франція не думає йти у шлеї комунізму, це доказують нам щораз частіші виступи проти своїх наемників Москви. Знаємо вже про партію полк. Ля Рока, про її виступ та союз з союзом б. вояків що теж гостро заявилися проти комуністів. До них долучується тепер „Французька нар. партія", якою проводить гарячий французький патріот Жак Доріо. Ця партія відбула мин. понеділка свій конґрес на передмісті Парижу Сен Дені. В салі, що тонула в повені французьких нац. прапорів, зібралося кілька тисяч делеґатів партій з цілої Франції, а що комуністи заповіли, мовляв не допустимо до конґресу, то берегло конґресу 800 партійних бойців. Всі промовці атакували нагально комуністів, присягаючи, що виженуть з франц. землі тих чужинецьких наемників. Сам Жак Доріо змалював юдину роботу комуністів у Франції і закінчив свою промову так:

„Створимо фронт свободи, фронт усіх французів проти комунізму, без огляду на те, чи вони праві чи ліві. Простягаємо наші руки до всіх, що хотять воювати з прихильниками Москви".

Конґрес вислав до уряду резолюції з домаганням розброїти комуністів, зірвати з ними і розвязати ком. партію. Комуністи пробували вірватись до салі конґресу, але дістали так, що 14 ранених відвезли до лічниці. Франція — як бачимо — кінчить з комуністами, а селяне — бо така є „Нар. партія" — роблять це одні з перших — як і наші.

НАРЕШТІ СВІЙ ЛІКАР!

Українці Скільщини, а є їх 48 тисяч, витають щиро нового лікаря у Сколю, на цей раз Українця др. Вол. Врецьону. Сколє мало досі 5 лікарів-жидів, що наживались грішми нашого села. Тепер хіба ніхто вже до цих панів не піде, коли є свій лікар, якому можна вірити і який має вже свою славу.

◆◆◆

ЖИДИ В КОМУНІ.

У Львові відбувся процес проти кімнатного маляря **жида Хаїма Фрішвасера,** що викрикував „Хай живе комунізм!" і „Хай живе Сталін!" підчас відомих кривавих комуністичних авантюр у Львові. Фрішвасер дістав за свій добрий голос 5 літ кримінaлу і може ввесь цей час молитися в келії до Сталіна.

◆◆◆

15 ЛІТ ТОМУ ПІД БАЗАРОМ БОЛЬШЕВИЦЬКІ ОПРИШКИ РОЗСТРІЛЯЛИ 359 УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ. РОКОВИНИ ЦЬОГО ЖАХЛИВОГО ЗЛОЧИНУ Й ГЕРОЙСЬКОЇ СМЕРТИ СВЯТКУЙТЕ ПРОТЕСТАЦІЙНИМИ СХОДИНАМИ ПРОТИ КОМУНІСТИЧНОЇ ЯЗВИ НА НАШИХ ЗЕМЛЯХ! ХАЙ ЧЕРВОНІ ЗНАЮТЬ, ЩО БАЗАРУ ЇМ НЕ ЗАБУДЕМО ЩО ЗАЖАДАЄМО У СВІЙ ЧАС ЗАПЛАТИ! ЗА БАЗАР! ЗА 359 ГЕРОЇВ-МУЧЕНИКІВ! ГЕТЬ КОМУНУ!

Натиснути!

НАШ ПАЛКИЙ ПОКЛИК ДО ВСІХ!

Йде зима. Всі батьки й матері родин купують до хати безліч потрібних на зиму річей: черевики, убрання, трикоти, рукавиці, снігівці, плащі, футра, вугілля. Листопад є місяцем, коли видають люди найбільш грошей за цілий рік.

До тих батьків і матерей звертаємось нині:

Подивіться, яка велика наша українська армія безробітних! Подивіться, скільки ваших дітей, на які ви стільки витрачувались і так надіялись, сидить без виглядів на майбутнє, без праці і хліба! Чи Вам не краеться серце?

А водночас подивіться, які ситі, добре одягнені і вдоволені ходять попри вас жидівські пявки, подивіться, які в них гроші, які посади вони дають своїм дітям!

Батьки й мами! Ми могли теж мати такі фабрики, склади і підприємства, в нас теж було б добре місце для всіх, якби наші батьки не були несли свою кривавицю до них, не годували їх своїм грошем і своєю працею.

Отямтеся ви! Дивіться, скільки українських купців і ремісників дожидає на ваші закупи, на ваші замовлення. Працює в тих варстатах тисячі українців, в торговлі може найтися місце для тисячів Ваших дітей — але розбудуйте ці свої крамниці, склади й варстати!

Не купуйте на зиму нічого поза українськими крамницями й варстатами! Є в нас вже свої кушнірі, кравці, шевці, крамниці з обувою і ґалянтерією, є свої склади топлива.

Батьки й матері! Впадуть на вас колись сльози ваших дітей, якщо будете наживати кровю своєю, своїм потом і працею, пейсатих, які за те готують на Вас і дітей Ваших — комуну, найгірше ярмо світу.

Батьки й матері! Всі українці до українців!

Ніщо з жидом! Ніщо в жида! Ніщо через жида!

Комінтерн дістає по пальцях

СВІТ БУДУЄ ФРОНТ ПРОТИ ЧЕРВОНОЇ ЗАРАЗИ.

Від половини липня, менш більш від часу, коли в Еспанії почалася найжорстокіша різня світу, яку започаткував Комінтерн зі своїми аґентами, помічаємо у всьому світі незвичайне протверезіння: Еспанські події дали всім народам посмак того, що було б у них, якби червона зграя дохопилася зброї й ось, на наших очах проходить величезна мобілізація націоналізмів у всіх державах, а в слід за тим 1936 р., що мав бути згідно з плянованим „людовим фронтом"

РОКОМ ВСЕСВІТНЬОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

став 1936 р. катастрофальним роком не тільки для Совєтів, які день за днем поринають у щораз більшу непевність, хаос і безвиглядність, але й для цілого комуністичного руху у світі. Ще ніколи може від 1917 р.

НЕ ДІСТАВАВ ТАК КОМІНТЕРН ПО ПАЛЬЦЯХ,

ще ніякого мабуть року не вписав він у свої закривавлені аннали стільки невдач, ударів у порожню та самообманів, як у 1936 р. „Геніяльний" опришок Димітроф, що з підпалювача Райхстаґу став секретарем цієї найбільш жахливої інституції світу, повинен наложити на себе руку: Адже завдяки йому не тільки не вдалася ніяка револьта чи революція, а навпаки завдяки йому в світі виросли такі сили, серед яких Комінтерн буде щораз більше душитись і звужувати свою сатанську діяльність.

Правда, Комінтерн обкинув цього року високою гарячкою дві великі держави Еспанію й Францію, але Еспанія з гарячки мабуть швидко вже видужає, а Франція має в себе теж визначного лікаря

ПОЛК. ДЕ ЛЯ РОКА,

що кожної хвилини може дати їй міцний, рішучий, хоч може й болячий протичервоний застрик. Мин. місяць, коли у скомунізованім Парижі комуністичного віча боронило аж 30.000 поліції, доказував найкраще, що й у Франції Комінтерн в один день дістане так, як дістав досі в Німеччині, Португалії, Італії, Мадярщині й останнє в Греції. Крім цих держав у всіх інших державах, до яких голови, ці голови відрубують або бють по них так, що головній голові, тій у Москві, свічки стають в очах.

Так дістав Комінтерн може місяць тому несподівано дуже боляче по пальцях у найліберальнішій державі Европи,

ШВАЙЦАРІЇ,

де одного дня комуністичну партію поставлять поза законом, або іншими словами дозволять кождого комуніста безкарно позбавити не тільки посади й праці, але й життя. Чергою за Швайцарією пішов

УРУҐВАЙ,

що позривав всякі дипльоматичні звязки з Совєтами, а недавно після того, як у Мадриті вбили кількох його громадян, позривав свої звязки і з червоною Еспанією. Сусід Уруґваю

ПАРАҐВАЙ

кілька днів тому найгострішими засобами зліквідував у себе комуністичний рух та виарештувавши проводи професійних спілок, що їх охопили комуністи, завів у себе военний стан, підчас якого комуністичний рух мають остаточно зліквідувати.

Навіть у Зєд. Державах, де досі

КОМУНІСТИ МОГЛИ БЕЗКАРНО ПРОПАҐУВАТИ СВОЇ ДОКТРИНИ

помітний великий зворот проти комунізму. На чолі протикомуністичної акції станув союз б. учасників світової війни, т. зв. Американський Леґіон, який заповів гостру боротьбу проти комуни та поставив до уряду домагання в тій справі. Повстає отже й там гребля подібна до гребель, що їх створили б. вояки інших народів і хто зна, чи це не початок кінця комінтернівській акції в Новому Світі.

Поза Америкою, в якій у Бразилії та Арґентині народжуються

НОВІ НАЦІОНАЛІСТИЧНІ ҐВАРДІЇ,

Комінтернові поплутали нитки в іншій частині світу — Азії

КИТАЙСЬКІ, ЯПОНСЬКІ ТА АФҐАНІСТАНСЬКІ НАЦІОНАЛІСТИ.

Завдяки їм Китай не уявляє собою вже такого Гуляй-Поля для червоних банд, як кілька літ тому і починає формувати щораз кращі національні армії; в Японії, під впливом націоналістів зліквідовано комуністичний рух майже зовсім, а постійні японсько-большевицькі сутички доказують, що японський боєвий націоналізм певний своєї перемоги навіть в остаточній розгривці з Москвою. (В останнє в Японії заборонили збірку серед робітників для червоного Мадриту та перевели острі ревізії в Інтуристах та інших замаскованих кублах Комінтерну, від чого СССР аж захлиналося з протесту); в Афґаністані зірвали теж усі звязки з Москвою й перейшли до метод націоналістичної політики та господарки.

Колиж повернемо тепер до Европи, то невдачу Комінтерну помітимо не тільки в Норвеґії та інших прибалтійських державах; ця невдача помітна куди більш у двох високопромислових державах, що вже хочби через свій промисл вельмі пригожі для червоної аґітації та всупереч до таких льоґічних висновків,

В АНҐЛІЇ Й БЕЛЬҐІЇ,

народилися два нові фашизми: Анґлійський Освальда Мослі, що останньої неділі виступив вперше на вулицях Льондону, залякуючи жидву, масонерію й комуну — і бельґійський Деґреля, про успіхи якого писали ми на іншому місці. Окремо треба відмітити важкий удар, який Комінтерн дістав у Ірляндії, де

ІРЛЯНДСЬКИЙ ХРИСТІЯНСЬКИЙ ФРОНТ

не тільки громить та заганяє в останні завулки комуну, але й орґанізує велику „бриґаду хрестоносців" на допомогу

повстанцям в Еспанії, що матиме 8.000 боєвиків у повному військовому виряді.

На континенті в Европі в останнє важко підірвано Комінтерн в недавній союзниці СССР

В РОМУНІЇ,

де на тлі цього прийшло до зміни влади та де націоналістичні партії Вайди, Ґоґи й Кузи щораз більше мають вплив на ромунське державне життя. Крім Ромунії змобілізувалася ще більше проти Комінтерну Портуґалія, яка створила для боротьби з комунізмом

„ПОРТУҐАЛЬСЬКИЙ ЛЕҐІОН"

та одним ударом зліквідувала спробу червоного бунту у своїй фльоті й

ПОЛЬЩА,

яка рішуче мобілізує свої активи громадянства на протибольшевицький фронт і підготовляє великий протикомуністичний конґрес в Кракові.

Коли до цього додати, що у Франції відбуваються стихійні католицькі маніфестації в Альзації проти теперішнього жидівського уряду, а селяне Франції побивають комуністів на вічах, коли додати, що проти комунізму виступили гостро всі церкви, що візвали до боротьби з ними всі епископи,

ВІД ПАПИ ДО МИТР. ШЕПТИЦЬКОГО,

то мусимо признати, що проти Комінтерну станули й стають всі кращі сили кожного народу й людства. Серед тих сил є і краща частина українського народу, яка переконавшись у **комуністичних благодатах** на собі й на свому відтинку переведе переможно рішучий бій з кублом міжнародних паліїв, руїнників і опришків зпід знаку пятикутної зірки.

Лев Дмитришин.

◆◆◆

„ХАХЛАМ ПУШКІНА НАДА!"

Нове советське божевілля на Україні.

Якби хто читав тільки українську советську пресу, думавби, що Україні під червоною кормигою дуже а дуже добре, і що до повного щастя нічого їй не треба, тільки... Пушкіна.

Уявіть собі: нарком освіти УССР виробив плян Пушкінзнання (еге, є й такий термін!), згідно з яким у всіх школах України учні від 1 ґімназійної студіюватимуть його „творчество". При школах будуть крім того пушкінські кружки. Видадуть українську брошуру про життя і творчість Пушкіна. Крім цього пушкинський комітет УССР зажадав для України щонайменш 15% загального накладу творів у російській мові. На літературному факультеті університету в Києві почалися два спеціяльні пушкинські курси, один на 23, другий на 40 годин. В цій же високій школі доповнюють бібліотеку творами Пушкіна. Орґанізуються пушкинські семінарі. В київському педаґоґічному інституті читають низку лекцій про Пушкіна, м. і. на тему: „Пушкін і Шевченко", „Пушкін і Леся Українка" і т. д. Крім серії вечорів, концертів і вистав, відбудеться ще „пушкинська ювілейна сесія інституту" і т. д.

Все це пишуть „Вісті" з 29. IX. — 3. X. Чи Шевченкові робили коли таку параду в „українській" УССР? Ще хтось каже, що большевики — інтернаціонал?

„Ошукали нас і ведуть на заріз"

РОЗПУКА В ЧЕРВОНИХ ЕСПАНСЬКИХ ЛАВАХ.

Як відомо, в Еспанії повстанці леда день будуть у столиці Мадриті і були б уже давно, якби не допомога большевиків. Червоні ватаги горлорізів з усього світу, серед яких є й 600 звербованих поляків з Франції, невсилі протиставитись армії, що на прапорах має гасло „Батьківщина". Мадрит збирає своїх оборонців по цілому світі, платить їм на руку 15.000 пезетів і 50.000 пезетів на позиції. Але хіба такими платними наймитами доробишся? Військо з них таке, що советські інструктори, які є в червоній міліції, ставлять за окопами скоростріли і стріляють до кожного, хто втікає з фронту, а всім еспанським летунам додали по двох советських інструкторів, щоби з літаком не втік. Москва вже скинула зі себе остаточну маску: помагає отверто, кораблі її щодень навантажують в Одессі зброю, літаки й танки та вивозять до Еспанії. А проте, хоч великі тримоторові советські літаки й советські танки з гарматами помагають міліціонам — то дні панування Кабалера почислені. Вже і в його рядах прокидається зневіра й найкраще видно це з відозви мін. закорд. справ дель Вайо до міліціонів, у якій він пише:

„Якже можна оборонити столиці, коли міліціони на фронті кричать: „ошукали нас! Ведуть нас на заріз!..."

Прозріли, видно з цього й міліціони. А що соціялісти всюди ошукують нарід і що вели б його, як худобу, на заріз — це стара, відома правда.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Р. РІЙ-РІЙЧЕНКО. 3)

Тайни успіху жидів.

Жидівська реклама.

Наші давніші купці, як між ними ще не було жидів, не знали реклями. Це було для них чуже й непотрібне. Вони задовільнялися тим, що мали, могли добре жити й другим дозволяли жити побіч себе. Т. зв. конкуренції тоді не було, бо кожний купець у своїй ділянці мав досить відборців, а безмірно збагачуватись не хотів, бо був зачесний, щоб обдирати других. Якже ж зявився жид, все змінилося. Давня згода між купцями пропала. Жиди внесли нову купецьку засаду. Навіщо подумали вони має тут існувати десять крамниць, коли це все можна продавати в одній. За думкою прийшли діла: такий жид, що впхав між нежидівських купців, поклав собі завдання стягнути всіх покупців до себе. Це для нього ніякі труднощі. Має досить грошей, отже може жити якийсь час, навіть нічого не заробивши. Тоді закладає крамницю, накуповує всякого товару й пускає його по дуже низьких цінах, що відборці десятьох чи більше нежидівських крамниць, переходять до нього. Отак помалу стягне він до себе всіх відборців, а інші крамниці, що втратили тепер своїх давних гостей — банкротують якщо не вміють стати до конкуренційної боротьби. Деякі добровільно замикають свої крамниці, чи підприємства, бо не хочуть утратити того, що їм ще залишилося. Після цього жид стає паном положення і пильнує тепер відбити собі те, що втратив, вдесятеро. Не боявшись конкуренції, підносить злегка ціни, аж урешті підбиває їх до такої висоти, якої передтим ніхто навіть не уявляв. Але що нема інших крамниць, покупці мусять купувати таки в жида, дорого оплачуючи своє лакімство на низькі ціни. А жид тимчасом росте й збиває маєтки.

Цього способу провадити інтереси навчилися й інші купці, нежидівські. Але заходить тут деяка різниця. Жид ніколи не „конкурував" і не „конкурує" жида (очивидно, в такий спосіб, як християнина), але християнин уживає всіх засобів, щоб знищити свого ближнього християнина. Це можна нині побачити всюди, на кожному кроці, в торговлі, в промислі, в видавництвах і т. п. Жиди притягають до себе покупців усякими засобами. Вони їздять по селах, розносять свій крам, міняють, перебігають інших купців(розуміється нежидів), виходять нераз за місто й чигають на покупців, як гріхи на душу, бігають по домах і майже силою випхають свій крам, накидуються подорожнім, довідуються, хто приїжджає до міста й уже заздалегідь пильнують захопити його для себе, а часто навіть уживають фізичної сили, щоб втягнути покупця до свойого склепу. Кожного прохожого, що ледве одним оком кине на виставу за вікном, переконують, намовляють, втягають до середини і там впихають йому той, чи інший крам.

Жиди започаткували й розвинули також ґазетну рекляму. Вони дійшли до того, що вся преса з малими виїмками була залежна від їхніх оголошень, від їхньої реклями. Щоб не втратити жидівських, очивидно добре платних, оголошень, преса робила все, чого жиди вимагали. Навіть ще й сьогодні жаден почитний щоденник, чи тижневик не відважиться написати про жидів чогось відемного, якщо не хоче втратити жидівських оголошень. Навіть більше, є такі газети, що без жидівських оголошень не могли б існувати. Такі газети стоять звичайно на жидівських услугах.

„СТЕРИЛІЗАЦІЯ"

АБО ЯК П. БОЙДУНИК ПОБОРЮЄ НЕВИГІДНУ СОБІ ГАЗЕТУ.*)

В 19. ч. „Голосу Нації" з 8. листоп. ц. р. помістив п. Бойдуник величезну статтю (на дві сторінки) посвячену в цілості нашій газеті „Фронтом". В цій статті п. Бойдуник гостро виступив проти нашої газети, закидуючи їй що:

1. „Фронтом!" накликує до погромів.
2. „Фронтом!" є обчислений на зарібок і чийсь варстат праці.
3. „Фронтом!" надуживає націоналізму — і
4. „Фронтом!" займається донощицтвом, коли поімені, явно і щиро називає всіх, хто руйнує наші установи й поширює комуну.

Ми мали думку не звертати найменшої уваги на всякі можливі наступи, напади й провокації своєї чи чужої преси, чи поодиноких людий. В цій постанові руководилися ми тим, що наше завдання — поборювати комунізм і його носіїв (не наша вина, що ними є самі майже жиди) а не прати на сторінках газети всякі домашні й особисті бруди, не виписувати бозна яких нісенітниць і дурниць, не висувати особистих справ, бо це мало кого обходить, цього читачі української преси мають по самі вуха. Були б ми не звертали уваги і на статтю п. Бойдуника, що цим разом став в одну лаву з „Ділом", „Новим Часом", „Громадським Голосом" і жидівською „Хвилею" — проти газети „Фронтом!", але ж відповіди домагаються від нас самі читачі з краю. Це не тільки наші читачі, але й читачі „Голосу Нації". Разом із тими домаганнями приходить до нас маса листів від людий, що заохочують нас до дальшої праці в тому напрямі. Один із читачів „Голосу Нації" і „Фронтом!" пересилає нам свою статтю, в якій осуджує виступ п. Бойдуника. Статтю містимо в цілості й без жадних поправок.

„На похилій площі"

Під таким наголовком появилась у „Голосі Нації", з 8. XI. ц. р., стаття п. Осипа Бойдуника.

„Є певні моменти, чи явища, пише автор, від яких ми, коли стрінемося з ними, відчуваємо певний несмак, які викликують у нас почуття сорому, від яких паленіємо і т. д. і т. д."...

Направду таким „моментом" була передовиця п. Бойдуника, після якої неоднн досі прихильник „Голосу Нації" паленіє і запитує себе: чи ж то можливе, щоб так писав український націоналіст, член редакції і в націоналістічним часописі?!

Не хочеться вірити! Навпаки — хвилинами здається, що це нове „інтервю „Хвилі" або робота якогось „шабесґоя", який після солідної порції „шабасівки" — під гумором — береться „покінчити нарешті з такою ґазетою"...

До цього — нова несподіванка: „старушки" з „Діла", що досі ніколи не захоплювалися статтями „Голосу Нації", надзвичайно скоро — як на їх вік — підхопили й приплеснули п. Бойдуникові. Невже нова угода?! Тільки хто тут „схрунив"? Чи „Діло" стало „революційним"... чи „Голос Нації" „зопортунився"?

Ба, „Діло" в захопленні наче признає „єдину фірму" націоналізму „Голосові Нації" і громить „недопускальні методи реклямувати себе"... Чи ж лише „Г. Н." має монополь на націоналізм, а кожний, що хоче назвати себе націоналістом, мусить дістати патент від „Г. Н." і дати його до потвердження „Ділові"?!

Це смішне! Попередні, довгі статті „Г. Н." про це не дуже переконують... Це факт і він ще мабуть довго ним буде, що наш націоналізм є щойно в стадії розвою й не можна точно означити, котрий з них є в найбільш викінченій формі й найвідповідніший для нас. А горлання і грімке арґументування не дуже уповажнює до творення „єдиної фірми".

До цього, якщоб „Г. Н." мав бути виявом сили нашого націоналізму, то це булоб досить сумне явище: цей тижневик був досі так слабо редаґований, що це порівнання було б тільки кривдою для націоналізму.

Стверджую лише сумну правду. Не маю на меті виступати проти ідеології, чи часопису. Навпаки „Голос Нації" повинен бути в нас якнайбільш поширений, очевидно тоді, якщо він буде дійсно голосом Нації й якщо буде прямувати до своєї мети по лицарськи, без усяких побічних порахунків. А стаття п. О. Бойдуника надто крутійська й несправедлива, щоб у ній бачити тільки чисті наміри. Мимовільно насувається до голови жарт з останнього числа „Комаря" про „ґешефт з антижидівської газети"!...

Чи „Г. Н." боїться конкуренції через масове поширення „Фронтом!" і це вже дає йому право підозрівати, що хтось робить собі з цього „варстат праці, джерело заробітку"? Чи може заздрісно п. Бойдуникові, що загал усіх шарів, зі студентами включно, так радо повитав і читає „Фронтом!", а „Г. Н." купує нераз тільки з обовязку?!

Хто так іде на мотузку жидви? Не знаєте? Оборонці жидів і всі шабесґої!

На антижидівстві ще ніхто не заробив, навпаки, редакція „Фронтом!" ще перед появою першого числа дістала багато погроз від жидів і комуни і ще далі дістає їх.

Кожний, хто знає жидів, знає, як може „доробитися", виступаючи проти них, але редакція не зневохочується цим.

Зрештою, мета цього часопису — не боротьба з жидами, а боротьба з комунізмом і всім, що випливає з нього, чи промощує йому дорогу. Досі ця боротьба була більш теоретична: соціялізм чи комунізм поборювали як наукові чи ідеольоґічні напрямки. Але це безнадійна й безуспішна боротьба, тимбільше, що провідники комунізму й соціялізму у практиці мало або і взагалі не звертали на неї уваги. Дійсність показала, що всі ці теорії — це тільки ідеологічний дурман, за яким скривається інша ціль. Ця сама дійсність дала незбиті докази, що майже за всіми теоретиками й провідниками комуністичних і комунізуючих рухів скриваються жиди і що все це було і є в їх руках та служить їх меті.

Не треба хіба доказувати, що найсильніша арґументація і найбільш грімкі слова в бік всіх цих теорій не багато поможуть. Така „боротьба" проти теорій не приносить ніякої користи, зокрема серед селян, що не мають охоти й не можуть нераз зрозуміти цього всього. В цій боротьбі треба підходити до них більш життєво, з дійсности.

По селах зустрічаємо майже виключно з жидами або їх заушниками. Хіба маємо спокійно дивитись, як та наволоч ширить між народом комуну, „людові фронти" та всякі деструктивні кличі, як за гроші жидівських мільйонерів з Америки або останні дрібняки, здерті з наших братів за Збручем, закладаються у нас безбожницькі секти та гуртки К.П.З.У. (цинічна іронія жидів!), щоб як найкорише розложити нас та віддати в руки того ж таки ката? Хіба маємо МОВЧАТИ АБО ЧЕКАТИ, аж „Г. Н." прозріє, (а був уже час) і зверне боротьбу на властиві тори? На це не було ніяких надій: „Гол. Н." ніколи не виступив поважніше в цій справі й аж тепер стверджує, що „Комінтерн ВИКОНУЄ пляни ЗАВДЯКИ і то лише завдяки ЖИДАМ".

„І з цим ми мусимо безпощадно боротися" — пише п. Бойдуник. „Але знову ж таки, ця боротьба мусить бути спрямована в відповіднім напрямі, мусить бути уйнята в точно визначених формах. Для такої боротьби мусимо продумати відповідні методи, способи й засоби".

Так? Значить РАДЬМОСЯ далі так як досі, „придумуймо відповідні методи, способи і засоби", доки не буде запізно? Так забираються до справи старики, а не націоналістична молодь.

А тут ще й редактор — еліта! „БОРІМСЯ З КОМУНІЗМОМ, А НЕ ЖИДІВСТВОМ, БОРІМСЯ З КОМУНІСТАМИ А НЕ З ЖИДАМИ".

Так боронилися жиди, коли громив їх Гітлер, так бороняться „Хвиля" й інші жидівські ґазети. Хіба п. Бойдуник радився й відписував від них? Не тверджу, але щось так здається мені, що між тими „багатьма запитами", які вплинули до редакції „Г. Н." з „настирливими домаганнями покінчити нарешті з тою ґазетою", — були й жидівські домагання.

*) В 19. ч. „Голосу Нації" виявив п. Бойдуник велику охоту стерилізувати (тобто унешкідливити) редакторів „Фронтом!", щоб у цей спосіб знищити нашу газету.

Це бодай досі належало до їх методи й у подібних випадках, вони завжди так поступали.

Чи редакцію „Г. Н." „надули" чи вона таки самочинно виступає, тому, що хтось інший, а не вона почала цю боротьбу з комуністами?! — Чи й на це „Г. Н." має також „монополь"?! Чи ніхто більше не має права боротися з комуною і мусить боротися тільки згідно з їхніми „методами і засобами?"! Така „зорґанізованість" „Г. Н.", про яку стільки викрикується, не заведе далеко!

П. Бойдуник пише далі: „Виповідаючи боротьбу ЖИДАМ в політичній ділянці, ми тим самим визнаємо цю горстку жидів. Уважаю це рішуче негідним і недостаточним, понижуючим, для сорока міліонової української Нації. Жиди не можуть бути для нас жадним партнером у політичній грі".

Хіба це не меґальоманська фраза (а до того, щодо кількости неправдива)?! Коли беремо укр. Націю як цілість з 40 міл. голов, (це конкретно—через розбиття — не входить у рахубу) то проти неї не така то вже мала горстка жидів (більш як 16 міл.), дуже добре зорґанізованих, солідарних, з величезними засобами і впливами!

В теперішних часах, зокрема не грає ролі кількість, а якість, а тут нема вже що навіть порівнувати. Тільки ляїк у цих справах, безкритична людина, може дійти до таких висновків! Жиди для нас аж за солідний партнер!

Найкращий доказ цього маємо в Німеччині. 64-міліонова нація, незалежна, зі старшою і „трошки" більшою культурою від нас, сильна й не менш горда на себе (і на своє число!) не вважала „негідним, недостойним і понижуючим себе" виповісти жидам боротьбу, і то боротьбу, яку веде твердо досі.

Чи стрінула вона негідного партнера?! П. Бойдуник або „валяє дурака" (мабуть, щоб через це його „арґументація" була сильніша) або зовсім не орієнтується в політиці, якщо запевнює, що німецький націоналізм „не виповідав боротьби жидам". Він зводить це „до приватних законів, що відносилися тільки до приватного й суспільного життя Й БІЛЬШЕ НІЧОГО". Чи ж це не є велике крутійство?! За кого ж уважає п. Бойдуник читачів „Г. Н."?! Не хочу тут розводитися над тим, чи жидівське питання існувало в німецькім націоналізмі — про це знає кожний, хто цікавився тим, а хто ні, хай прочитає звіт із останнього партійного зїзду нац.-соц. партії в Нірнберзі. Тоді побачить, що це питання існувало й існує ще й досі і то не лише як засіб боротьби з большевизмом. Гітлер кінчив свою промову закликом „ДО БОРОТЬБИ ЗІ СТАРИМ ВОРОГОМ ЛЮДСТВА". Приватні й суспільні закони були звернені в першу чергу до боротьби на економічнім і суспільнім полі. Але це був тільки побічний засіб. З якою метою „тушує" цю справу п. Бойдуник та витворює такий „оригінальний історичний погляд"?!... Жидівське питання актуальне тепер у всіх націоналізмах (французький, анґлійський, італійський), хоч там жидів далеко менше! Чи таке становище п. Бойдуника, хоч він застерігається проти „підозрівання про оборону жидів" — не застановляє нікого?!... Такі застережницькі „тріки" мало кого переконують: кожний дивиться на цілість, а вона в п. Бойдуника — як на націоналіста — надто пацифістична... Ніби підчеркує чоловік „сумну ролю жидів у нашому суспільному житті" і „впрост ганебну, бо ролю аґентів Москви", стверджує великий процент жидів у К.П.З.У. а в висновку „боріться не з жидами", — подається слабий арґумент про „скільність" та крутійство про німецький націоналізм. Інакше — борімся, ломім копії з якимсь невидимим, далеким ворогом, комунізмом, жидів не чіпаймо, хай вони дальше продовжують свою кертичну роботу — а ми ПОРАДИМОСЯ!!!

Хіба це вияв революційности „Г. Н.", якого брак закидує він „Фронтом!"?! І відколи боротьба з комуною (не ми винні, що це жиди) веде до анархії (замало вбрати арґументи у демаґоґічну форму)? Знову „Хвиля"? Дивує мене, з одного боку, самопевність, яка пониженням уважає боротьбу з жидами, а з другого боку — п. Бойдуник пише, що „Воно може потягнути за собою фатальні для нас наслідки, яких ми сьогодні може й уявити собі не всилі". Що ж це? Страх? В українського націоналіста?... Ні, це знову хіба для „стариків" з „Діла", а не для редактора „Г. Н.". Хвилину тому ми були такі „моцні", так нас багато, що малощо шапками не закинули „горстку" жидів, аж нараз? ...лякаємося жидів, маємо страха, що не поможуть нам „будувати" України?!
Взагалі п. Бойдуник забагато й зарізко противорічить собі.

Пригляньмося ще останньому „найтяжчому", закидові „донощицтва і його пропаґування". П. Бойдуник знає, що це справді тяжкий закид, але чи здає собі справу що це — донощицтво?! Чи ДЕМАСКУВАННЯ ВОРОГА, що явно і славно підточує наш національний орґанізм — донощицтво?! Відколи це так і хто робить цей закид?! Націоналіст, що йому „ціль освячує середники"? Донощицтво?! П. Бойдуник сам каже „ми, недержавна нація, не маємо державного апарату", а я додам: якраз тому ми здані на власні сили, самі мусимо гнати всяку голоту й остерігати всіх перед нею. І чи так не робив сам „Г. Н." і інші часописи після подій у Нагуєвичах, Маківці й ін.?! Маємо дивитися й мовчати, як усякого роду наволоч насміхається просто в очі з наших найбільших святощів, як з цинізмом приготовляється комуністичний „рай" Західних Земель?

Нарешті, дуже мудра приповідка „Як пес навчився бігти за саньми, то побіжить і за возом" — пасує тут, як латка до носа. Чи воно все одно — вбити ворога у своїй власній обороні, а вбити близьку, невинну людину? Боронитись дозволяє навіть католицька етика. Це акт справедливости, а не пімсти й не засіб, що його освячує ціль. Чи таке перекручування понять (думаю, що „пан редактор" здає собі з цього справу) і таке „святе" обурення є виявом лицарськости й характеру? Чи на таких лицарів слова хоче виховати п. Бойдуник наших юнаків? „Хто небудь — пише він — намовляє вас до такої „подлости (тобто демаскування ворогів), гоніть його буком від себе". Зате „з комуністами боріться самі (здалека, кивайте завзято пальцем у чоботі, а бук геть!) — і гартуйте в собі „духа, та сталіть характери". Буйні слова! А щоб показати ще свою „лицарськість" п. Бойдуник „викінчує": „Знаємо, що Гітлер наказав у Німеччині подібних людей стерилізувати. Думаю, що тут булоб це замало. Тут треба щось більше як самої стерилізації!" Може б п. Бойдуник сам до цього взявся: це йому краще „пасує" і краще б йому пішло, як редаґувати націоналістичну газету.

Одно питання: кого б скорше можна зачислити до „подібних людей"? Здається, що Гітлер скорше мав би апетит на таких жидівських пацифістів, як п. Бойдуник. І тоді б бодай ніхто не дивувався, що п. Бойдуник так високо співає і так „авторитетно" — одним почерком пера — розвязує жидівське питання.

Хай п. Бойдуник не гнівається. До таких слів довела мене безсторонність та критичне розглянення його статті.

Зате я вповні погоджуюся з автором у тім, що коли „Фронтом!" мало б накликати до активної, фізичної боротьби й погромів, то це було б дуже сумне явище. Однак „Фронтом!" цього не робить. Навпаки, хоче тільки показати всім, хто правдиві комуністи й через це освідомлювання успішно боротись з цею заразою.

І бачу, що цей спосіб найкращий. Від часу, коли „Фронтом!" почало виходити, зовсім не скріпились погроми, що перед його появою, були частіші. СТВЕРДЖУВАННЯ ФАКТІВ І ВИСВІТЛЮВАННЯ ЇХ, ЦЕ ЩЕ НЕ НАМОВА Й ПІДБУРЮВАННЯ. Правда, що „в українськім народі є така велика ненависть до жидів, що посилювати цю ненависть і накликувати до боротьби з жидами є більш, як зайве".

Погоджуюся з п. Бойдуником, що погроми „були б потрібні всім, ЛИШЕ НЕ НАМ". Кілька літ тому ендеки намагалися перемовити до цього деякі наші кола, але це їм не вдалося. І треба ствердити, що в цьогорічних деяких відіованих починах (биття шиб і т. п.) видно теж їх руку! Вони знають, чим для Польщі є жиди й хотіли б їх позбутися, як Німеччина це зробила, та зробити їм це неможливо, хоч би з огляду на велике число жидів і на те, що це могло б заважити на долі держави.

Але що ж зашкодить попробувати „вибрацъ венґель" чужими руками? У тім якраз сук — ми не підемо їм на руку! Кожний українець знає, що мабуть ніде не було стільки й таких „солідних" погромів жидів, як в Україні, а проте їх у нас найбільше! Отже погроми не помагають і до них не буде накликувати ніякий свідомий українець, що має на серці добро Нації. Так бодай наказує теперішня хвилина. За те факт, що боротьба на економічнім полі та освідомлювання в небезпеці, яка нам грозить з боку жидів (не лиш від комунізуючих) може тільки скріпити нас. Боротьба з ворогом гартує і кристалізує Націю, а не доводить до анархії. „Фронтом!" не накликує

В листопаді — місяці українських інвалідів зберіть жертви від знакомих та вишліть їх на адресу: УКТОДІ, Львів, Потоцького 48.

до погромів, а до боротьби на економічному полі. „Фронтом!" не виступає проти жидів тому, що вони жиди, але бореться з наскрізь матеріялістичнним поглядом на світ **ТАЛМУДИЧНОГО ЮДАЇЗМУ, ЗАРАЗИ** (не ідеольогії), бореться з марксизмом, комунізмом і всякими іншими погубними гаслами, що є витвором юдаїзму, або на його услугах. Я твердижу, що кожний хто хоч трохи орієнтується в жидівськім питанні, не може робити інакше, якщо він справді націоналіст. А знаємо, що п. Бойдуник зачислює себе до цеї катеґорії людей. „Фронтом!" не думає розбивати наших сил, **НЕ ТВОРИТЬ НОВИХ ФРОНТІВ**, приєднюється тільки до тих, що змагаються з большевизмом, хоче показати його справжнє обличчя, щоб раз на завжди усунути можливість його поширення.

А редакція „Голосу Нації" далеко краще зробить, якщо замість громити, сама познакомиться ближче з жидівським питанням (але скоро), а тоді напевно не висуне подібного „спеца" до передовиць.

В противнім випадку не „Фронтом!", тільки „Голос Нації" найдеться „на похилій площі".

БОГДАН ВІЛЬХОВИЙ.

◆

Автор цієї статті далеко ще не вичерпав усього матеріялу й не відповів на всі закиди. Можна б ще говорити нпр. про якесь уроене „надуживання націоналізму" (п. Бойдуник його надуживає, а не ми), і ін., але нам шкода на це часу й місця, бо кожний хто читає „Фронтом!" розуміє, що ніякого надуживання націоналізму немає, це тільки витвір Бойдуникової буйної уяви.

На доказ одначе, що наше становище має слушність і признання серед широких верстов нашого народу тут у краю і заграницею, містимо ще одного листа в цій самій справі, а читачі хай міркують, чи має право п. Бойдуник писати такі статті „в імені нації", чи ні. Ось і цей лист.

Невже „Ліга Оборони Прав Людини"?

Підписані передплатники й читачі часопису „Голосу Нації" протестують проти статті, поміщеної в цьому ж часописі в числі 19. з 8. XI. ц. р. під наголовком „По похилій площі".

Перечитуючи стрічки наведеної вгорі статті, не хотілося ніяк вірити, що це пише націоналіст та ще до того в газеті, що має бути речником українського націоналізму, а вичувалося, що це пише законспірована рука „Ліґи Об. П. Л.". Якаж переміна! Яка диверсія! Від революціонізму до опортунізму. Одним словом несамовите „преображеніе". Редакторам з „Голосу Нації" від судорогів ненависти до всього свого, але що не від них походить, „кривить губи".

„Обридження й несмак" мулить їхні мізки, коли читають часопис „Фронтом!". Паленіють у них обличчя від сорому за неетичність і деморалізацію, яку голосить „Фронтом!". „Фронтом!" надужив націоналізму, а відомо, що надуживати націоналізму мають право лише редактори „Гол. Нації". „По нинішний день не знаємо, пише п. Бойдуник, хто цю газету редаґує і хто за неї відповідає перед укр. суспільністю". П. І. Меца, що відповідає перед владою ніхто нігде не знає, каже п. Б. Але хто знає відповідального редактора „Голосу Нації" п. Зацерковного? Хто чув щонебудь про нього, де він виступає, що він за людина? А самого п. Бойдуника хто знає, хто чув щонебудь про нього, якими важними заслугами леґітимується п. Б. перед укр. суспільністю, що має право квестіонувати особу п. Меца? Невільно бити жидів, пише п. Б. А хто ж бє жидів? Чи хто вичитав у „Фронтом!" якісь заохоти, вказівки, накази в справі погрому жидів. Це хіба п. Бойдуникові приснилося по добрій шабасівці. По такій статті п. Бойдуника можемо зробити собі висновок, що

неетично й неморально розкривати корінь хороби й ліквідувати її основи.

тобто невільно розконспіровувати комунарських діячів, отих хробаків, що точать укр. нарід. Неморально поміщувати їхні світлини, бо це „денунціяція". А вкінці зайво боротися з визиском жидів і з їхньою ганебною роботою для комунізму, бо „жиди — каже п. Б. делікатно й субтельно — відограли лише сумну ролю в нашій історії". Чому лише сумну? Для п. Бойдуника вона сумна? Чому не бандитська? Чому не фараонська і наїздницька? Чому „неетично і непотрібно" голосити боротьбу з відвічними паразитами укр. народу? Чи націоналісти ділить ворогів на катеґорії? Чи укр. націоналізм уже такий сильний, що з комунізмом дасть собі так легко раду?

„Боримся з комунізмом, а не з жидадівством і боримся з комуністами ане з жидами"? Глум чи іґноранція!? Боротися з комунізмом,залишаючи ненарушеними гнізда, де плодиться жидівський всесильний капітал та вигріває червоних зміюк — місцеве жидівство. Боротися з комуністами, полишаючи жидів, що є одинокими носіями — це абсурд! Комунізм це не лише засіб Московії знищити українську націю, це теж засіб жидів захопити багацтво українського народу і укр. земель. П. Бойдуник каже: „Бо виповідаючи війну жидам, ми тим самим визнаємо цю горстку жидів"... Значить треба замкнути очі й сказати,що ми є панами положення. Можливо, що й „немає жидів, з котрими можна б боротися як з партнерами", натомість є жидівський капітал, жидівські банкирі, фабриканти а побіч них є наші визискувані селяни й робітники. Не знаємо, як п. Бойдуник уявляє собі практично переведення в життя клича свій до свого, коли „забороняє" боротися з жидівством в госп. ділянці. Якщо мається це робити так, як дотепер у нас робилося, то можемо бути певні, що наша господарська самовистарчальність не буде ніколи здійснена. П. Бойдуник „вибітни націоналіста", як його називає „Хвиля" жидівська, думає, що досить кидати крилаті фрази, а решта зробиться само. Бідна та нація, що має таких націоналістів.

„Вже вийшли 4 ч. тієї газети, пише п. Бойдуник, але надармо трудився б той, хто хотів би найти бодай одну статтю проти, чи в справі матеріялізму взагалі, а комунізму й марксизму зокрема. „Пан Бойдуник певно думає про фільософію та наукову дискусію на теми матеріялізму, комунізму й марксизму. Ось послухайте „паничу"! Ваша фільософоманія остогидла вже всім. Ми хочемо фільософії фактів! Ми хочемо фільософії життя! Ми хочемо щирих і отвертих слів! Тому Ш. Редактори „Фронтом!" пишіть і розкривайте ту гниль, що ґанґренує нашу національну єдність. Пишіть чітко й струнко! Пишіть різко й отверто! Пишіть грізно й суворо як грізна й немилосердна є наша дійсність! Пишіть твердо й щиро так, як тверда й щира наша думша, яка вслухатись хоче в гармонійний вияв своїх сил та життєвої снаги. Пишіть так, як пишете: без крутійства й невинности завиненої в паперці. Демаскуйте й поборюйте всяке лихо всякими способами й методами: З большевиками по большевицьки, з жидами по жидівськи! Пишіть і вдаряйте в приспані струни укр. робітника. Укр. робітник хоче почути щире братнє слово від Вас,що виступаєте виразно, ясно й відважно в його обороні. Пишіть, а ми Вам помагатимемо так морально, як і матеріяльно. Пишіть про те все, що нас болить, та чого хочемо, за що боремося, і боротись хочемо й будемо аж до остаточної перемоги!

Русин Володимир, Ядлович Гриць, Данилович Іван, Данилович Дмитро, Данилович Роман, Голосиша Іван, Грабовський Теодор, Грабовський Осип."

Оце так пишуть ті, що далеко від редакторських стільців, що далеко від всякого мудрування й фільософування, далеко від „надуживання націоналізму", далеко від політиканства а близько до життя, його вимог до його потреб і його правд. Це властивий голос Нації, тут говорить нація, може не дуже складно й учено, але щиро й правдиво. Супроти цього сто Бойдуників нічого не вдіють, хоч би й як їм „лиця паленіли", хоч би й який „несмак вони чули", хоч би й як їм „мізки мулило".

Жиди й комуністи йдуть розбивати!...

ЩО ПИШУТЬ З БОРЩЕВА.

Що комунерія не думає припинити своїх бешкетів, на це маємо черговий доказ: В Борщеві відбулися міщанські вечерниці зах. місцевої читальні „Просвіти". Місцеві комуністи хотіли показати, що вони є і боївка їх зложена з кримінальних типів, ввійшла на салю. За ними прийшли і їх шефи — жидок і жидівочка, що недавно відсиділа в Чорткові пару літ за комуну. Було б дійшло мабуть до бійки, бо типи були пяні, але один з них виговорився, чого вони прийшли. Місцеві хлопці зорієнтувалися і „гебра" найшлася вмить за дверима. На цей раз не вдалося. М. РИЗА.

◆

Один місяць червоного „раю".

ЧИТАЙТЕ ЦЮ ЛИСТУ!

Німецька преса підсумовує один місяць людовофронтівської червоної акції в Еспанії такою листою:

1. СЕРПНЯ. В Утрера (Андалюзія) вимордували червоні всіх мужчин націоналістичних родин на очах жінок, матерей і наречених, потім підпалили їх хати.

В малім містечку б. Маляґи найдено трупів 74 жінок, яких знасилували, пообтинали їм руки, рамена і груди, а потім повбивали.

9. СЕРПНЯ. В Бадахозі застрілили після спроби повстання 195 вояків цивільної ґвардії.

10. СЕРПНЯ. В Константіні вкинули червоні перед приходом націоналістів 250 людей живцем у шахти.

14., 15. СЕРПНЯ. В Картахені втопили з наказу одного сержанта 70 старшин і кількасот вояків цивільної ґвардії (поліції), черґових 22 старшин застрілили.

19. СЕРПНЯ. В Малязі витягнули молоді комуністи 52 націоналістів з вязниці і застрілили їх. Число застрілених досі більше, як 500.

23. СЕРПНЯ. Число застрілених досі у Барсельоні перейшло 4.000 осіб.

27. СЕРПНЯ. Вчасі від 22. до 27. серпня застрілили в одній головній вязниці Мадриту 1780 осіб. Підчас транспорту 30 арештованих з вязниці Сан Антоніо до головної вязниці 13 вбито.

28. СЕРПНЯ. Залога червоного кружляка „Хаіме І" застрілила перед виїздом з Картахени 45 ґенералів, адміралів та інших старшин.

1. ВЕРЕСНЯ. В останніх днях відбувалися такі розстріли в Хіхон: 49 осіб з Ґрадо, 21 з Арілєс, 22 з Інфкесто, 14 з довколичних сіл біля Хіхону. Більшість тих розстрілів виконано всупереч волі военкому комуністів.

В Малязі застрілили 60 націоналістів, як заручників.

В Більбао в „заплату" за атаку літаків застрілили 5 націоналістів.

Жахлива листа. А. „Громадський Голос" пише, що там бороніться демократія.

Лякс — 100 процентовий тип жида.

ОБОРОНЕЦЬ І СТОРОЖ ПРАВА, ЩО БУВ ВОДНОЧАС ГРУБИМ ЗЛОЧИНЦЕМ.

Це може робити тільки жид. Може й кожний з таких оборонців вирабляє те, що Лякс, але Ляксові посунулася нога. Аж лячно писати.

Др. Лякс, якого оце апеляційна розправа відбувалася у Львові і якого др. Ляндав, його оборонець, назвав „людиною низьких інстинктів та низької вдачі",

БУВ ДОВГІ ЛІТА ПРАВНИМ ДОРАДНИКОМ ЕП. ХОМИШИНА,

хоч важко зрозуміти, що міг мати спільного Владика Церкви з жидом-шубравцем, жидом, що одною рукою вів правні справи епископа, а другою робив інтереси, за які дістав, як ординарний злочинець,

3 РОКИ ВЯЗНИЦІ І 5 ЛІТ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВ.

Треба бути др. Ляксом, жидом, мати жидівську кров деґенератів, злочинців і крамарів, щоб вирабляти такі речі, як він:

натягає фабрику шоколяди на грубі капітали, обіцюючи їм спілку ззакордоном,

робить грубі обмани на шкоду Тва жидівських шкіл (теж може тільки жид обкрадати свої установи),

фальшує векслі млинарів з Назавізова —

І ВСЕ ТЕ РОБИТЬ ДОРАДНИК, ДОВГОЛІТНИЙ ДОРАДНИК ВЛАДИКИ.

Це можна вияснити тільки одним: що др. Лякс мав стільки в собі жидівської хитрости, підступу й умів підійти до епископа — людини щирої, добрячої й людини, яка не знала, до яких шубравств може бути здібний жид.

Не давати жидам волосіння!

По наших селах крутяться ще досі пейсаті гидкі жидюги, що викрикують: „Щітини, волосини!" й за собачі гроші викуповують від селянина один з головних продуктів — щітину та кінське волосіння, що в експорті Польщі творять поважну позицію і є важним торговельним сирівцем на ринку. Наш чоловік має до такого жида погорду і навіть коли ми одному з наших людей пропонували, щоб занявся скупом волосіння, той відповів:

— Іґі! Щоб з мене люди сміялися!

Отже наш чоловік має якусь ідіотичну амбіцію, а жиди... мають гроші. Жиди на цім

волосінню доробилися камениць і тисячів золотих,

які їм тепер слід більш не давати, навпаки — треба, щоб багатіли наші люди.

Бо пригляньтеся, який зарібок має жид на волосінні. Жид

платить на селі 20 — 50 ґр. за один кінський хвіст тобто пів кґ. волосінні.

До нас написала християнська фабрика др. Файста у Варшаві, яка просить повідомити селян, що купує кінську волосінь з хвостів живих коней (не з грив!), повязану в пучки й виполокану в гарячій воді і платить за неї

6 зол. за 1 кільо,

або інакше кажучи, такий паршивенький жидок з села заробляє на волосінні

небагато а 1.200 проц.

Хто хотів би занятись скупом і продажю волосіні — бо чому ж не можуть заробити на цьому наші селяне — можемо подати йому адресу фабрики, до якої перед тим треба звернутись.

Відберім жидам зиски на грубі тисячі з торговлі волосінню!

ВІДПИСУЄМО:

Вп. Роман Ч. в Я. Не маємо доказів на те, але дуже добре самі знаєте, що в часописах цього пана повно жидівських фірм і мабуть ці жидки натиснули. Ми знаємо, що цей пан, який реклямує себе величезним патріотом, дає роботу жидівській клішарні, в адміністрації має одного жида, а собі і своїм співробітникам дає робити футра в одного жида на провінції. Часописи того пана не згадали навіть про появу „Фронтом!", але в одну лаву з „Хвилею" в атаку на нас стали. Бо так каже „ґешефт", а той пан ґешефти робити вміє. Ото ж не дивуйтеся. Привіт.

Вп. І. М. Вільховець. Чому нічого не пишете? Ждемо.

Вп. Мартин М. Прислане дуже добре, просимо постійно дописувати. Від черґового числа містимо. Обіцяні адреси дуже нам пригодяться, просимо прислати.

Вп. І. Хом. і М. Кос. Помістимо в черговому числі.

Вп. Дм. Мороз. Помістимо в черговому числі. Пишіть ще і сусідів притягайте в нашу лаву.

◆◆◆

Нові наші станиці

В Яснисьских б. Львова було і далі є трьох жидів, що неодну сотку золотих витягнули з цього села. Тепер відчинив в Ясниськах студ. **Теодор Беринда-Ясниський** крамницю, в якій має головно товарі українського виробу. Не сумніваємося, що таке свідоме село, як Ясниська розуміє вже, чому нести до жида гроші — злочин і підтримає нашого молодого купця.

*

На місце складниці інж. Б. Поповича, Руська 20, перенеслася, розбудовуючись далі, **кооператива „Рій"**, що досі була при вул. Бляхарській 20. „Роєві" давно належало вже вийти з завулка на добре місце і цю зміну на краще щиро вітаємо.

*

Рожнітів і Перегінсько, досі зажидівлені міста, роблять крок вперід. Нова **крамниця міш. товарів і шк. приладдя Теодора Семена** в Рожнітові та **ресторан Стефанії Борсук** у Перегінську, що за дешеву ціну дає смачні сніданки, обіди й вечері, є великим нашим здобутком і тому поручаємо їх усім українцям. Щасти їм Боже!

Ідемо до них!

Доцінюючи величезну вагу кожної нашої торговельної, промислової й ремісничої станиці, як бастіони нашої сили й визволення з жидівських лабет, будемо оголошувати кожну таку нашу нову станицю місяць даром. Просимо власників всіх нових підприємств подавати нам про це вістки, щоб ми могли їх поручити.

Нині всім українцям поручаємо щиро такі українські станиці:

СКОЛЕ

Склад паперу й канц. приладдя
Володимир Станько.

— о —

Склад шкіри й шевського приладдя
Ів. Капало й Мих. Бобанич.

— о —

Склад готових убрань
конфекція й ґалянтерія
Он. Чіп та І. Гаврилів.

— о —

Склад ґалянтерії
ВОЛОДИМИР СЕРЕДЯК
будка за ратушем.

— о —

Український кравецький варстат
ІВАСЯ ВАТАМАНЮКА
в домі Камермана.

ЛЮБАЧІВ

Торговля шкір
АНДРІЯ НАЗАРЕВИЧА
ЛЮБАЧІВ

— о —

Столярська робітня
СТЕПАН КОЗІЙ
ЛЮБАЧІВ

ПІДГАЙЦІ

Мясарня -Базар
„ГОВЕРЛЯ"
Підгайці, Ринок 238.

— о —

Блаватна крамниця
ЧАЙКА

—о—

Торговля мішаних товарів
ПОДІЛЬСЬКИЙ БАЗАР

—о—

Залізний Базар
„КРИЦЯ"

—о—

ПОВІТОВА ТОРГОВЕЛЬНА СПІЛКА
кооператива

КОЛОМИЯ.

Реставрація й великий готель
„ПОКУТТЯ"
інж. Панькова.

Цукорня й бар
М. Дольницької й інж. Панькова
вул. Пілсудського.

ЧОРТКІВ.

Торговля блаватних товарів
„СЕЛЯНСЬКА МАНУФАКТУРА"
Ринок 11 а.

— о —

„ҐАЛЯНТЕРІЯ"
Надя Богоногівна
Базар 25 (під годинником).

— о —

Шкіри і шевське приладдя
ОЛЕКСІВ СТЕПАН
Ринок ч. 54.

— о —

МАҐАЗИН ОДЕЖІ „МОДА"
Богдан Ільницький
Міцкевича ч. 16.

—о—

Фотографічне заведення
ЯРОСЛАВ ПЕТРИЦЬКИЙ
Міцкевича ч. 14.

ІНШІ

РОМАНІВ СЕМЕН
торговля мануфактурою
БЕЛЗ

До цих ідіть, українці з закупами! Ми мусимо їх піддержати, бо кожна наша економічна станиця — це відступ жидівства й комуни!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ЖИДІВСЬКІ ФІРМИ И ПІДПРИЄМСТВА — ЦЕ МАТЕРІЯЛЬНА БАЗА КОМУНІЗМУ И ТОМУ ЧЕСНИЙ УКРАЇНЕЦЬ У ЖИДІВ НЕ КУПУЄ. — ЖИДІВСЬКИХ ФІРМ НЕ ОГОЛОШУЄМО.

Фірми, в яких українці полагоджують свої орудки.

Шукаю спільника (чки) з готівкою від 3.000 зол. для ведення складу конфекції та ґалянтерії. Негайні зголошення до Адм. „Фронтом!" під „Забезпечуймо наш капітал".

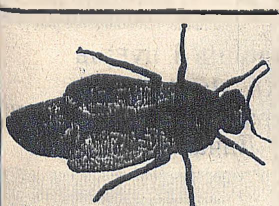

Мід, бжолярське приладдя, вощина тільки в кооперативі — — —

РІЙ Львів, Руська 20

Хочете дати працю українським робітникам — купуйте в нашій фірмі!

Першорядна цукорнича робітня
МИКОЛА ПІДСАДОЧНИЙ
Львів, вул. Краківська ч. 5.

Дешевіше, бо в подвірі!
Порівняйте наші ціни з цінами інших фірм!

1 кг. пралінок	3.50 зл.
1 кг. шоколяди для смакунів	5.50 „
1 кг. овоч. ґалреток у шоколяді	4.50 „
1 кг. добірних чаєвників	3.80 „
1 кг. полтавських пряничків на меді	4.00 „
мішані тісточка пріма якости 1 шт.	0.12 „

Дайте доказ, що клич „свій до свого" не є у вас пустою фразою!

Українці стрижуться у фризієра
ІВАНА БАБЯКА
Львів, Городецька ч. 58.

Українська фабрика оцту
ТИТАН
Львів, вул. Жовківська ч. 203.

Найкраще оправить книжку артистична переплетня
ПАВЛО БАБЯК
Львів, Бляхарська ч. 12.

РОМАН ҐОРҐОЛЕВСЬКИЙ
торговля залізних товарів,
Львів, вул. Собеського 3, тел. 239-70
поручає по найнижчих цінах: кухонну посуду, ремісниче приладдя, будівельне й меблеве окуття.

Европейське фризієрське заведення для пань і панів
Т. КУТКОВСЬКИЙ
Львів, Сикстуська ч. 14.

Електричні інсталяції, направки, лямпи, батерії, акумулятори в українськім електротехнічнім заведенні
ЛЕВ НАДРАҐА
Львів, Валова ч. 23.

Найкращі й найдешевші музичні інструменти і кружки та направа всяких інструментів тільки у краєвій вирібні муз. інструментів
ФР. НЕВЧИК
Львів, вул. Городецька ч. 25, тел. 225-76.

Одинока в тій околиці українська молочарня
Дельта
ЛЬВІВ, НА БАЙКАХ 17,
поручає всі вироби „Маслосоюзу", свіже печиво й сири.

ШКІРИ ТА ШЕВСЬКЕ ПРИЛАДДЯ
Т-О-МА
Львів, Ринок ч. 7.
Одинокий того роду укр, склад у Львові

КАТОЛИЦЬКА КОНФЕКЦІЯ ДЛЯ ПАНЬ
поручає костюми і плащі, шкільні однострої від 16 зол., зимові від 30 зол. Замовлення виконуємо дешево за одну добу
ЛЬВІВ, РИНОК 26 У КРАМ. ЕНДЕРСА.

Нововідчинений ресторан
СТЕФАНІЇ БОРСУК У ПЕРЕГІНСЬКУ
видає смачні сніданки, обіди й вечері по дешевих цінах.

Крамниця міш. товарів і шк. приладдя
ТЕОДОРА СЕМЕНА, Рожнітів.

Новини на св. Миколи і ялинку поручає маґазин блаватних товарів
ТАНИЙ СКЛЕП
Зиґмунт Залеський
Львів, Галицька ч. 8.

НОВИНА! НОВИНА!

Вже появилася нова книжка
ВАСИЛЯ ТКАЧУКА
„ЗОЛОТІ ДЗВІНКИ“
збірка оповідань яку можна
◆ замовляти вна адресу ◆
Марія Олексин, Львів, Пелчинська ч. 14 м. 9
◆ ◆ **Ціна 1·50 зол.** ◆ ◆

ВЗУТТЯ
Іван Чорній, Руська 3.

СОЛІДНЕ ВЗУТТЯ дістанете в **ОЛ. БЕРЯКА, Львів, вул. Руська 18 (напроти Волоської церкви).**

ГОДИННИКАР
П. Карпинець, Домініканська 7.

ДЗВОНИ:
Вол. Устенський, Руська 5.

ДРУКАРНІ
„Ґрафія“, вул. Тиха 5.

ЕЛЕКТР. И РАДІОПРИЛАДДЯ

Українські радіоприймачі „ЕРҐОН“
з українськими скалями!
Вирібня „ЕРҐОН“, Львів, Потоцького 58.

ЕКО **Львів, Сикстуська ч. 29. Телефон 203-30.**
Інсталяції світла, електро медичні апарати й радіотовари.

КЛІШАРНІ
„Унія“, Мілковського 5.

КОСМЕТИКА І ПЕРФУМЕРІЯ
Фабрика кремів, пудру, васеліни, порошків і пасти до зубів та шампунів
АЛЬОЕ
Генінґа 16.

Перфуми, косметика, тоалетове приладдя, квітові води, мила, креми, пудри поручає
Б. БОГУСЕВИЧ, ЛЕҐІОНІВ 3. ТЕЛ. 221-02.

Кравецька Робітня Українських Інвалідів

ЛЬВІВ, СВ. СОФІЇ Ч. 25 І. П.
під зарядом інваліда Василя Бардиґи виконує згідно з новими фасонами солідно, дешево та скоро всі замовлення мужеських убрань.

Дайте працю інвалідам У. Г. А.

Кравецька робітня
А. ДУФАНЕЦЬ
Львів, Пасаж Міколяша, тел. 287-71.

МАШИНИ ДО ПИСАННЯ І ШИТТЯ.
Патицький і Іванишин, Чарнецького 10.

МІД І БДЖОЛЯРСЬКЕ ПРИЛАДДЯ
Кооп. „Рій“, Руська 20.

Солідно зроблене футро будете мати тільки у знаній від 1909 р. робітні **Петро Карпяк** **Львів, Зиблликевича 4**

НАЙКРАЩІ Й НАЙЛІПШОЇ ЯКОСТИ
КИЛИМИ, ҐОБЕЛІНИ, ЗАВІСКИ, ОБРУСИ
тільки у фабриці
Ст. Ґалана
Склад: ЛЬВІВ, РІГ КОСЦЮШКИ

НАСІННЯ
Богдан Попович, Руська 16.

Пасту до взуття у всіх красках, пасту й віск до підлог, синку до білля, шварц до чобіт, васеліну до шкір, шевський віск, шевську чорну й білу смолу й мухолапки тільки марки
ЕЛЕҐАНТ
бо це є свій рідний виріб

Всякі папери, шкільне й канцелярійне приладдя купуйте лише в **СОЮЗНІМ БАЗАРІ** **Руська 20**

ЗМІНА ЛЬОКАЛЮ!
Ритівниче заведення, виріб печаток з кавчука й металю, звич. і емаль. відзнак, металевих таблиць
ЕВГЕН МАРІЯН УНҐЕР
перенесено на вул. Бурлярда 4 (бічна Баторого) тел. 230-73.

Порошки до миття, прання і розмягчування води української фабрики
„МОТА“
вживають всі Українки.

Похоронне заведення
„ХАРІС“, вул. Корняктів 3.

ПРАЛЬНІ
„АТА“, Бляхарська 21, На Байках 15.

КЛЮБ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІҐРАНТІВ
У ЛЬВОВІ, ПЛ. БЕРНАРДИНСЬКА 2
видає смачні та здорові снідання, обіди й вечері по доступній ціні. Для студенства знижка.

Споживчі товарі найкращої якости
Стефанія КУРДИДИК
ЛЬВІВ, ВУЛ. РУСЬКА 1

Крамниця мішаних товарів
Т. БЕРИНДА-ЯСНИСЬКИЙ
Яснисько, вул. Шевченка 220.

Портрети, фотоґрафії, побільшення
МИХ. ШАЛАБАВКА, Львів, вул. Шептицьких 11.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ:
1 мм. анонсової шпальти 20 сот.
в тексті 30 сот. на 1 стор. 40 сот.
Більші анонси за окремою умовою.

ШНУРІВКИ
ГРЕБЕНІ
ЗЕРКАЛА
ҐУЗИКИ
тільки української фабрики **ГАР** **Львів, вул. Потоцького 58**

СПОЖИВЧІ Й КОЛЬОНІЯЛЬНІ ТОВАРИ
НАРОДНЯ ТОРГОВЛЯ
Склепи у Львові: Ринок 36.
Личаківська 155.
Слодова 1.
Більчевського 3.

Мармоляди, повила, соки тільки в українській фірмі ПРОДУКЦІЯ, Львів, вул. Павлинів.

ФОРТЕПЯНИ
О. БЛАГОДІР, строєння, направа фортепянів і пянін, Уейського 4. Тільки листовно.

Фортепяни, пяніна, фісгармонії дешево продає, міняє й купує
ГАНАК, ПІЛСУДСЬКОГО 21. І. п.

ПЕРШОРЯДНА, ФАХОВО ВЕДЕНА РОБІТНЯ ФУТЕР
Юліяна Глушевського
Львів пл. Капітульна 3. Тел. 254-46

ДЗВОНИ, ЦЕРКОВНІ РЕЧІ, ДЕВОЦІОНАЛІЇ, ОБРАЗИ, ВІДЗНАКИ,
● ● ● **ПЕЧАТКИ** ● ● ●
„ДОСТАВА“
Львів, Ринок 40 і Руська 20.

УКРАЇНСЬКА РОБІТНЯ ЦУКОРНИЧИХ ВИРОБІВ
Микола Підсадочний
Львів, Краківська 5.

Фабрика солодощів і цукрів
„ФОРТУНА НОВА“
Кордецького 23, крамниці Руська 20, Городецька 93 і Личаківська 19.

Найдешевша цукорня
К. ЛЕВАНДІВСЬКОГО
вул. Сінкевича проти пасажу Міколяша
поручає найкращі торти й тіста.

Фабрика шевських кілків
ДЕНДРА
Львів, Потоцького 58.

Вже появилися у продажі
шнурки до пакування українського виробництва
МОТОК
Львів, вул. Вузька 3.

КУПУЄМО грубшу (згребінну) конопну пряжу. Голоситися з прібками до виробництва **МОТОК, Львів, Вузька 3.**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ И АДМІНІСТРАЦІЇ „Фронтом!“ — ЛЬВІВ, КУРКОВА 8.

Видає й за редакцію відповідає Іван Мец. **Друкарня „ҐРАФІЯ“, Львів, вул. Тиха ч. 5.**